

τσίου

τσίου, άκλ. [ηχομιμητική λ.], συνήθως επαναλαμβανόμενο αποδίδει το κελάηδημα μικρού πουλιού. (Τραγούδι: **τσίου τσίου** τσίου, τσίου τσίου τσίου τρέμει και τινάζει τα φτερά, κάτω απ' το παράθυρό μου βλέπω το φτωχό μου το σπουργίτη το φουκαρά).

- *είναι τσίου*, (στη νεοαργκό) είναι αφηρημένος, ονειροπαρμένος σε τέτοιο βαθμό, που κινδυνεύει κανείς να τον θεωρήσει τρελό: «δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει γύρω του, γιατί είναι τσίου ο τύπος».

- *την κάνω τσίου*, (στη νεοαργκό) αποφεύγω κάποιον ή κάτι: «μόλις είδα τον τάδε να πλησιάζει στην παρέα μας, την έκανα τσίου, γιατί του χρωστάω κάτι λεφτά || κάθε φορά που μυρίζομαι πως πρόκειται να γίνει φασαρία, την κάνω τσίου κι έχω το κεφάλι μου ήσυχο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας